

„Ten druhý...“

Upřeně se na něj zahleděla. Levá noha se jí pod stolem třásla. Křečovitě. Pohybovala se jí neustále od okamžiku, kdy se posadila naproti němu. SNN, Syndrom neklidných nohou.

„Ehm, takže... Ivane, jsi obviněný z vraždy seržanta Moireiry (sevřel se jí žaludek, když vyslovila jeho jméno), rozumíš?“

„To jsem nebyl já,“ trval na svém Gabriel a kousal se přitom do rtu. „Nic jsem neudělal.“

„Chci vám jen připomenout, že dokud nebudeme mít přímé důkazy o opaku, můj klient je v tomto případě pouhý svědek,“ vložil se do výslechu Schwartzův advokát, sedící vedle něj.

Zahleděla se na blondáka, potom na advokáta a pak zpět na blondáka. Oči měl otevřené dokořán jako malé dítě a pohled mu přeskakoval z jednoho kouta místnosti do druhého.

„Všude jsou tvoje otisky prstů,“ řekla, „na těle, na kříži, na žebříku... i na vražedné zbrani. A na oblečení máš krev oběti.“

„To jsem nebyl já.“

Vypadal tak plaše. Vůbec ne jako vrah.

„Tak kdo?“

„Ricardo.“

„Kdo je Ricardo?“

„Někdo velmi zlý...“

„Vážně?“

„Ano...“

Snažila se ignorovat ty zaschlé skvrny od krve na jeho oranžových montérkách. Stejně tak obraz nahého, v dešti ukřižovaného Sergia, na nějž v duchu myslela.

„Jak víš, že to udělal on?“

„Protože mi to řekl.“

Zachvěla se.

„Ricardo ti řekl, že ho zabil?“

„Poručice,“ zasáhl advokát přidělený *ex offio*, „vzhledem... ke stavu mého klienta vás žádám, abyste svou poslední otázku zvažila.“

„Já budu rozhodovat o otázkách, doktore,“ odpověděla pevně. „Poslyš, Gabrieli...“

„Nejmenuju se Gabriel, jsem Ivan.“

Jmenoval se Gabriel Schwartz. Člověk nemusel hledat dlouho na sociálních sítích, stačilo se podívat do kartotéky Guardia Civil: několik obvinění z vykradení výkladních skříní a z překupnictví omamných látek. Žádný pobyt ve vězení, zato několik hospitalizací v psychiatrických léčebnách.

Celou dobu žil u matky. Když v únoru letošního roku zemřela, krátce a naposled pobýval v psychiatrické léčebně. Zkontaktovali psychiatra, který ho měl v péči – byl na cestě.

Lucia vstala.

Přešla do vedlejší místnosti, kde její kolega Arias a šéf Peña sledovali výslech na obrazovce. Mávla na Ariase.

„Teď ty. Řada je na tobě.“